ΤΡΙΤΗ
30
ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1945
ΜΥΤΙΛΗΝΗ
Ἀριθμὸς φύλλου 123
Τιμὴ δραχμὲς 30

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ
Πάροδος Καβέτσου
Ὑπεύθυνος Συντάκτης
ΝΙΚΟΣ ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Εὐστρατίου Βοστάνη 8
Ἀριθ. τηλεφών. 2-11

Εὐρύτατον πεδίον «αὐτοκριτικῆς»

Ὁ Ἐαμοκομμουνιστικὸς κόσμος *ἐχόλιασε* προχθές. Δὲν ἠθέλησε νὰ συνεορτάση μὲ ὅλον τὸν ἄλλον ἑλληνικὸν λαὸν τὴν ἐπέτειον τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἴσως διότι καὶ ὁ ἑλληνικὸς λαός, ἠρνήθη νὰ συνεορτάση τὰ *«τετράχρονα τοῦ ΕΑΜ»*...

Ἡ συμμετοχὴ τοῦ ἐαμοκομμουνισμοῦ περιωρίσθη εἰς τὴν ἀνάρτησιν μιᾶς σημαίας εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Διακομματικῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ΕΑΜ, μὲ μίαν ἐπιγραφὴν *«Ζήτω ἡ 28η Ὀκτωβρίου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ»*—ὡσὰν νὰ ὑπῆρχον οἱ ἑορτάζοντες τὴν 28ην Ὀκτωβρίου τοῦ *Βουλγαρικοῦ λαοῦ*!!—καὶ εἰς τὴν θραῦσιν μερικῶν κεφαλῶν ἀνυπόπτων πολιτῶν μὲ πέτρες κάπου ἐκεῖ εἰς τὴν Λαγκάδαν, ἐκ μέρους τῶν Ἀ μαζόνων του...

Τὸ τελευταῖον, πρέπει νὰ τὸ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν ἀποκτηθεῖσαν συνήθειαν νὰ χρωματίζουν τὴν ἑλληνικὴν γῆν, μὲ τὸ ἀγαπημένο των *κόκκινον* χρῶμα. Δὲν παρεξηγοῦμεν. Πιστεύομεν ἀπολύτως εἰς τὴν ἀνατολίτικην σοφίαν, ἡ ὁποία διακηρύττει ὅτι *«ἡ ψυχὴ βγαίνει, ἀλλὰ ὄχι καὶ ἡ συνήθεια»*.

***

Ἐχόλιασαν λοιπὸν οἱ ἐαμοκομμουνισταὶ διότι τὸ Κράτος ἠρνήθη νὰ θέση τὴν ἐπέτειον τῆς ἱδρύσεως τοῦ ΕΑΜ πλάϊ εἰς τὴν 28ην Ὀκτωβρίου καὶ τὸν Ἄρην Βελουχιώτην, καὶ τὸν Καπετὰν Μπαρούχαν—Χάρον, πλάϊ εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Μοράβα καὶ τοῦ Ἰβάν...

Ἀλλὰ ἡ 28η Ὀκτωβρίου, ἀποτελεῖ ἕνα ἱστορικὸν γεγονὸς τὸ ὁποῖον συνετελέσθη μὲ τὴν ὁμόθυμον θέλησιν ὁλοκλήρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἀρρήκτως ἡνωμένου εἰς τὴν ὑπεράνθρωπόν του προσπάθειαν ὅπως ὑπεραμυνθῆ τῆς ἐθνικῆς τιμῆς καὶ ἀνεξαρτησίας του, ἐνῶ *«τὰ τετράχρονα τοῦ ΕΑΜ»* ἀποτελοῦν ὑπόθεσιν οἰκογενειακὴν ἑνὸς κόμματος ἢ μιᾶς Ὀργανώσεως—ἂν θέλετε—ἡ ὁποία ἠργάσθη μὲ ἀξιοθαύμαστον σύστημα πραγματικῶς καὶ μὲ πολὺν φανατισμὸν ὄχι ὅμως διὰ τὴν ἐθνικὴν τιμὴν καὶ ἀνεξαρτησίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ προετοιμάση καταλλήλως τὸ ἔδαφος, πρὸς κατάληψιν τῆς ἐξουσίας, ὅταν ὁ κατακτητὴς θ' ἀποχωροῦσε.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἔχομεν μίαν πανελλήνιον καὶ νικηφόρον ἐξόρμησιν ἐναντίον ἑνὸς ἐπιδρομέως ὁ ὁ ποῖος μᾶς ἐπετέθη ἀνάνδρως καὶ αἰφνηδιαστικῶς. Εἰς τὴν δευτέραν ἔχομε—ὅπως πανηγυρικῶς ἀπεδείχθη ἐκ τῶν ὑστέρων—μίαν ἀναρχικὴν ἐκδήλωσιν τμήματος τοῦ λαϊκοῦ συνόλου τὸ ὁποῖον ἔκαμε *πολλὴν θραῦσιν εἰς τοὺς Ἕλληνας καὶ ἐλάχιστα ἔβλαψε τὸν ἐχθρόν*...

***

Καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ ἐλαχίστη ἐνόχλησις ποὺ ἔκαμε εἰς τὸν ἐχθρὸν καὶ αὐτὴ *πανάκριβα* ἐπληρώθη ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν λαόν.

Διότι δι' ΕΝΑ Γερμανὸν τὸν ὁποῖον εἰς ἐνέδραν ἐφόνευαν, ΕΚΑΤΟΝ ἀθῶοι ἕλληνες ἐπλήρωναν μὲ τὴν ζωήν των, χωριὰ ἐκαίοντο καὶ περιοχαὶ ὁλόκληροι ἠρημώνοντο.

Καὶ δὲν βάζομεν τὸ χέρι μας εἰς τὸ εὐαγγέλιον διὰ νὰ βεβαιώσωμεν ὅτι δὲν *ἐφόνευαν ἐπίτηδες* τὸν κανακάρικον αὐτὸν Γερμανὸν διὰ νὰ ἐπακολουθήσουν τὰ σκληρὰ ἐκεῖνα ἐκ μέρους των ἀντίποινα κατὰ τοῦ ἀνυπόπτου καὶ μαρτυρικοῦ ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ.

Διότι αὐτὰ συνέβαιναν συστηματικῶς εἰς τὰς περιοχὰς ἐκείνας, ὅπου ἰσχυρὸς ἔπνεεν ἀντικομμουνιστικὸς ἄνεμος, ὅπου δηλαδὴ οἱ πληθυσμοὶ ἐγκαίρως ἀντιληφθέντες τὸ τί ἐπεδιώκετο μὲ τὸ δῆθεν *«ἀπελευθερωτικὸν κίνημα»* εἶχον τὸ σθένος ν' ἀντιδράσουν καὶ νὰ δημιουργήσουν τὸ *ἀντίπαλον δέος*.

Ὅπου δὲν ἐσημειώθη ἀντίδρασις ἐκ μέρους τοῦ πληθυσμοῦ—ἐδῶ λ. χ.—δὲν ἔχομεν καὶ *«ἡρωικὰς πράξεις»* κατὰ τῶν Γερμανῶν, τῆς ὅλης *ἀπελευθερωτικῆς δράσεως*, περιωρισθείσης εἰς ἀθορύβους διὰ μαχαιρῶν—*τὸ πιστόλι κάμει θόρυβον καὶ δὲν ἐτέθη εἰς χρῆσιν*—ἐκτελέσεις Λεσβίων, πράγμα ποὺ ὄχι μόνον δὲν ἔθιγε τοὺς Γερμανούς, ἀλλ' ὅπως ἡμεῖς πιστεύομεν *κατὰ βάθος θὰ τοὺς ἱκανοποιοῦσεν*...

Ἕνα καὶ μόνον τελείως ἀνώδυνον ἀλλὰ καὶ ἡλίθιον ἐπεισόδιον ποὺ συνέβη εἰς τὴν Ἀγιάσσον τὴν 25ην Μαρτίου, ὀλίγον ἔλλειψε νὰ μεταβάλλη τὴν ὡραίαν αὐτὴν κωμόπολιν εἰς σωρὸν ἐρειπίων!...

***

Ἀνακεφαλαιώνομεν λοιπόν:

Τὴν 28ην Ὀκτωβρίου ὅλοι οἱ Ἕλληνες—καὶ οἱ κομμουνισταὶ μαζὶ—ἐμάχοντο κατὰ τοῦ ἐπιδρομέως διὰ μίαν μεγάλην καὶ κοινὴν ἐθνικὴν ὑπόθεσιν ΧΩΡΙΣ ΑΔΕΛΦΟΚΤΟΝΙΑΣ, κατὰ δὲ τὴν περίοδον τῆς κατοχῆς καὶ ἀργότερα κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν Γερμανῶν, μία καθαρῶς κομμουνιστικὴ ὀργάνωσις μονοπωλήσασα τὸν δῆθεν *«ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα»* ἐλησμόνησε τὸν ἐπιδρομέα καὶ ἐμάχετο ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον κατὰ παντὸς ἀντιφρονοῦντος Ἕλληνος διὰ τὰ συμφέροντα ἑνὸς *ξενοδούλου κόμματος*.

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἡ ἑλληνικὴ Ζωὴ προσεφέρετο ὡς *θυσία* εἰς τὸν ἁγνὸν βωμὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἐλευθερίαν της, εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀφηρεῖτο ἡ Ζωὴ μὲ βασάνους συχνά, διὰ τὴν ὑποδούλωσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς ἕνα κόμμα!

Εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν τὸ ἔθνος προσέφερεν ἑαυτὸ *ὁλοκαύτωμα* ὑπὲρ βωμῶν καὶ ἑστιῶν, εἰς δὲ τὴν δευτέραν προσέφερε *«κουρμπάνια»* καὶ εἶδε τὰς ἑστίας καὶ τοὺς βωμούς του νὰ καταπίπτουν εἰς ἐρείπια, καὶ νὰ μεταβάλλωνται εἰς ἀποκαΐδια καὶ στάχτην...

Τοὺς κατορθώνοντας ν' ἀνακαλύπτουν σχέσιν, ὁμοιότητα καὶ ταυτότητα σκοπῶν μεταξὺ τῶν δύο τούτων περιπτώσεων, δὲν μποροῦμε νὰ τοὺς χειροκροτήσωμεν βέβαια, ἀλλὰ εἴμεθα πάντως ὑποχρεωμένοι νὰ τοὺς ἐκφράσωμεν τὸν θαυμασμόν μας, διὰ τὸ *θράσος* των!

***

Ἂς ἐξετάσωμεν τώρα, διατὶ *ἐχόλιασαν* οἱ ἐαμοκομμουνισταί.

Πιστεύομεν ὅτι ὀφείλεται τοῦτο εἰς λάθος καὶ δεξιοῦ καὶ ἀριστεροῦ χαρακτῆρος. Ἡ ὑποτίμησις τοῦ ὄγκου τοῦ ἀντιεαμοκομμουνιστικοῦ κόσμου, ὑπῆρξε λάθος *«δεξιοῦ χαρακτῆρα»*. Καὶ λάθος *«ἀριστεροῦ χαρακτῆρα»* ὑπῆρξεν ἡ ὑπερτίμησις τοῦ *«τσόκαρου»*!...

Τὸ σύνθημα περὶ ἀποχῆς ἀπὸ τοῦ ἑορτασμοῦ, ἐδόθη μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι *δὲν θὰ ἐσημειώνετο λαϊκὴ συμμετοχὴ εἰς τὴν ἑορτήν*. Ἀλλὰ *«λαὸς»* δὲν εἶναι μόνον τὰ γυναικεῖα ἐρείσματα τῶν Συνοικισμῶν, τὰ τμήματα τῶν «ὀργανωμένων» ἐργατῶν, ἡ ΕΠΟΝ καὶ τὰ ἀετόπουλα. Καὶ ὁ πανηγυρισμὸς μιᾶς ἐθνικῆς ἐπετείου δὲν εἶναι ἀπαραίτητον νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ὑποβλητικὴν ὑπόκρουσιν τοῦ... *τσόκαρου* ἐπιδεικτικῶς συρομένου ἐπάνω στὸ πλακόστρωτον, οὔτε ἀπὸ τὶς βραχνὲς καὶ βακχικὲς κατ' ἐντολὴν ἐπιφωνήσεις «ΕΑΜ ΕΛΑΣ»...

Ἠμπορεῖ νὰ γίνη καὶ χωρὶς αὐτὲς τὶς θορυβώδεις *«ἀτρακσιόνες»* καὶ νὰ χάση μὲν ὁ ἑορτασμὸς τὸν χαρακτῆρα ἀφιονισμένων ἐκδηλώσεων ἀλλοφρονούσης πομπῆς ἀγρίων, νὰ κερδίση ὅμως πολὺ εἰς τόνον πολιτισμένης παραστάσεως, σοβαρότητος καὶ εὐπρεπείας.

Αὐτὸ συνέβη ἀκριβῶς κατὰ τὸν προχθεσινὸν ἑορτασμόν. Κοσμοπλήμμυρα ἄνευ προηγουμένου, ἀλλὰ ταυτοχρόνως τόνος πανηγυρισμοῦ πολιτισμένος, σοβαρὸς καὶ εὐπρεπής. Λαὸς ἀποτελοῦσε τὴν προχθεσινὴν ἀνθρωποθάλασσαν, ἀλλὰ λαὸς ποὺ δὲν τὸν ἔφερεν ἐκεῖ τὸ... *χουνί*, ποὺ δὲν τὸν ὠδήγησεν ἡ ἀπειλὴ τῆς Πολιτοφυλακῆς, οὔτε ἡ θωπεία τῆς γροθιᾶς τοῦ *«ἰνστρούχτορα»*. Καὶ οἱ *«σύντροφοι»* θὰ ἔτριβαν ἀσφαλῶς τὰ μάτια των, καὶ θὰ ἐβασάνιζαν τὸ μυαλό των, μὲ τὸ ἐρώτημα:

— Ὅλη αὐτὴ ἡ ἀνθρωποθάλασσα ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀντικομμουνιστάς; Τότε ἐκάμαμε λάθος *«δεξιοῦ χαρακτῆρα»*, διότι ὑποτιμήσαμε τὸν ὄγκον των. Μήπως παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν προσῆλθον καὶ δικοί μας καὶ ἐπυκνώθησαν ἔτσι ἀπροόπτως αἱ τάξεις τῶν ἐθνικοφρόνων; Τότε, προκύπτει λάθος *«ἀριστεροῦ χαρακτῆρα,»* διότι ὑπερετιμήσαμεν τὴν ἔκτασιν τῆς κομματικῆς μας πειθαρχίας.....

. . . . . .

Εὐρύτατον πεδίον *«αὐτοκριτικῆς»* διανοίγεται τώρα ἐνώπιον τοῦ ἐαμοκομμουνιστικοῦ μας κόσμου.

Θὰ περιμένωμεν μὲ δικαιολογημένην περιέργειαν τὰ πορίσματά της!

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο προχθεσινὸς ἑορτασμὸς ἦ το ὁ πρῶτος πράγματι Ἐθνικὸς ἑορτασμὸς ἀπὸ τῆς ἀπελευθερώσεώς μας.

Καὶ ἦτο ἕνα μεγαλειῶδες ξέσπασμα τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς, μία εὐλαβικὴ ἀνάτασις τοῦ λεσβιακοῦ λαοῦ πρὸς τὰς αἰωνίας καὶ ἀπαρασαλεύτους ἠθικὰς ἀξίας, χωρὶς τὰς ὁποίας δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρξη Ἐθνικὴ Ζωή.

Ὁ λεσβιακὸς λαὸς ἐτίμησε προχθὲς τοὺς ἡρωικούς του ἀδελφοὺς ποὺ ἐθυσίασαν τὴν ζωήν των ὑπὲρ τῆς δόξης καὶ τοῦ μεγαλείου τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ ἀποχὴ τῶν κομμουνιστῶν, θὰ ἠμποροῦσε νὰ μᾶς λυπήση ἐὰν ἀποτελοῦσαν τμῆμα τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου. Ἀλλὰ, δὲν ἀποτελοῦν τμῆμα τοῦ ἐθνικοῦ συνόλου. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἀποχή των μᾶς ἀφίνει ἀδιαφόρους...

Ἡ Ἀγιάσος ἐξέπλυνε προχθὲς τὸ αἶσχος τῶν ἀλησμονήτων ἐκείνων ὀργανωμένων καθόδων μὲ τὶς κόκκινες παντιέρες, διὰ τῆς εὐρυτάτης συμμετοχῆς της εἰς τὸν ἑορτασμὸν εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβαν μέρος καὶ γυναῖκες μὲ τὰς βαρυτίμους καὶ γραφικωτάτας στολάς των, μὲ τοὺς ὡραίους καὶ ρυθμικοὺς των χορούς, ποὺ ἀνεδείκνυον ἀκόμη περισσότερον τὸ θαῦμα τῆς ἀγιασώτικης κορμοστασιᾶς.

Αὐτὴν τὴν φορὰν ὁμιλοῦσεν ἡ πραγματικὴ ψυχὴ τῆς Ἀγιάσου ἀπολυτρωμένη ἀπὸ τὰ νύχια τοῦ ἐρυθροῦ δαίμονος.

Καὶ δι' αὐτό, ἦταν πολιτισμένη ἡ ψυχὴ τῆς Ἀγιάσου, γιομάτη ἐθνικὸν παλμόν, φῶς καὶ λαμπρότητα...

ΠΟΛΥ δηλητήριον ἔχει ρουφήξει ὁ ἐργατικὸς κόσμος ἀπὸ τὴν κόκκινη κοῦπα, διὰ νὰ σταθῆ μακρυὰ ἀπὸ τὸν ἑορτασμὸν μιᾶς ἐπετείου, ποὺ δὲν ἀνήκει οὔτε εἰς κόμματα πολιτικά, οὔτε εἰς ὀργανώσεις, ἀλλὰ εἶνε τοῦ Ἔθνους.

Μὲ τὸ νὰ μὴ κατέλθουν συντεταγμένοι οἱ ἐργάται, μὲ τὸ νὰ μὴ παρελάσουν μερικὰ λάβαρα, δὲν ἐζημιώθη βέβαια ὁ ἑορτασμός. Ἐζημιώθησαν μόνον οἱ ἐργάται διότι ἀπεδείχθη ὅτι δὲν ἔχουν ἰδικὴν τὴν θέλησιν καὶ δὲν εἶνε εἰς θέσιν νὰ ξεχωρίσουν τὴν ἐθνικὴν ὑποχρέωσιν, ἀπὸ τὴν κομματικὴν ἐξάρτησιν.

Ἀλλὰ δὲν πταίουν αὐτοί, πταίουν οἱ ξενόδουλοι των καθηγηταί...

ΑΘΗΝΑΪΚΗ ἔντυπος ἐρυθρίνη «Νέος δρόμος» ὀνομάζεται ἐνῶ ἔπρεπε νὰ λέγεται «κακὸς δρόμος» — χαρακτηρίζει τὸν κ. Σοφοκλῆν Βενιζέλον «ὡς ἀνάξιον υἱόν, ἀξίου πατρός».

Βέβαια ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος, δὲν εἶνε ὁ Ἐλευθέριος Βενιζέλος διότι ἡ Μοῖρα εἶνε πολὺ φειδωλὴ εἰς τὴν γέννησιν Μεγαλοφυῶν. Διὰ μικροὺς μάλιστα ἀριθμητικῶς λαοὺς ὅπως ὁ ἑλληνικός, χρειάζονται πολλοὶ αἰῶνες διὰ νὰ ἀναφανῆ μεγαλοφυΐα, ὡς ἡ τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου.

Μεγαλοφυΐα λοιπὸν δὲν εἶνε ὁ κ. Σοφοκλῆς Βενιζέλος, ἀλλὰ «ἄνάξιος» διατί;

Διότι δὲν ἀκολουθεῖ τὸν «Νέον Δρόμον» αὐτὸν δηλαδὴ τὸν ὁποῖον ἀσφαλτοστρώνουν οἱ σύντροφοι, διὰ νὰ καταστήσουν εὔχάριστον τὴν πορείαν τῶν σλαβικῶν ὁρδῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα;

Ἐὰν αὐτὸ ἀποτελεῖ τὰς ἐνδείξεις τῆς ἀξίας, εὐχόμεθα ἐξ ὅλης ψυχῆς νὰ πληθαίνουν οἱ ἀνάξιοι, καὶ νὰ ὀλιγοστεύουν οἱ «ἄξιοι»...

Ἡ πολιτικὴ κρίσις συνεχίζεται καὶ συνεχίζονται καὶ αἱ ἐλπίδες τοῦ ΕΑΜ περὶ σχηματισμοῦ ἰδικῆς του κυβερνήσεως.

Πολλὲς μαργαρίτες ἐμάδησαν οἱ Ἐαμοκομμουνισταί, διὰ νὰ πληροφορηθοῦν ἂν ὁ Ἀντιβασιλεὺς θὰ τοὺς καλέση ἢ ὄχι.

Εἶνε ὁ γλυκὺς δραματισμὸς τοῦ Ἀχιλλέως ποὺ βλέπει τὸν πεθαμένον Πάτροκλον καὶ μὲ ἀνείπωτον λαχτάραν τοῦ λέγει:

«.....Ἀλλ' ἔλα ἐδῶ σιμά μου
τοῦ πικροῦ κλάματος μαζὶ τὴ
γλύκα νὰ χαροῦμε...

Καὶ τὶς ἀγκάλες ἄπλωσεν ἀλλ' ἔπιασεν ἀγέρα!»

ΑΠΟ τὸ κομμουνιστικὸν ταμποῦρλο παραλαμβάνομεν τὴν ἀκόλουθον περικοπὴν ἀπ' τὸν πανηγυρισμὸν τῆς 28ης 8)βρίου εἰς τὰς φυλακάς.

«Μετὰ τὴ δοξολογία οἱ συναγωνιστὲς ἔκαναν τὸ γύρο τῶν φυλακῶν τραγουδῶντας τραγούδια τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης.

Τὸ μεσημέρι ἔφαγαν ὅλοι μαζὶ οἱ συναγωνιστὲς στὴν αὐλὴ τῆς φυλακῆς μέσα σὲ ἀδελφικὴ διάθεση καὶ ἀδιάπτωτο κέφι. Ἀκολούθησαν τραγούδια, ἀστεῖα καὶ χοροί. Τἀπόγεμα ἔγιναν γυμναστικὲς ἐπιδείξεις καὶ διάφορα ἀθλήματα μὲ μεγάλη ἐπιτυχία.

Στοὺς νικητὲς ἀπονεμήθηκαν ἔπαθλα!»

Σ. Δ. Ὡς ἐπληροφορήθημεν τὰ ἔπαθλα ἦσαν ἀπὸ ἕνα δοχεῖον λάδι ἐκ τῶν ἀποθεμάτων τῆς Ε.Τ.Α.

ΑΠΟΧΗ

Εἶπανε στὴ συγκέντρωσι
πῶς δὲ θὰ πάη ψυχὴ
κι' ἀμέσως διατάξανε
νὰ γίνη ἀποχή...

—

Λαθέψανε στοὺς ἀριθμούς;
Λαθέψανε στὴν ἐποχή;
Ὁ Διάβολος τὰ ἔφερε
δὲν ἔγινε ἀποχή...

—

Κι' ἀναρωτιῶνται οἱ ὀπαδοί
ἔρμοι καὶ μοναχοί:
— Ποιὸς βλάκας τὴ σοφίστηκε
αὐτὴν τὴν ἀποχή;..

ΓΥΡΩ ΣΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ "ΟΧΙ,,

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. Π. ΣΑΜΑΡΑ

Καὶ ξανακούστηκε ἀπ' τὴν ἅγια χώρα τὸ ΟΧΙ. Καὶ τὸ παίξανε οἱ καμπάνες στὰ χωριὰ κοὶ σειρῆνες στὶς πόλεις. Καὶ τὸ διαλάλησαν 8 ἑκατομμύρια στόματα. Καὶ τὸ ἀντιλάλησαν οἱ λαγκαδιὲς κοὶ βουνοκορφὲς τῆς Πίνδου καὶ τοῦ Μπέλεση. Καὶ τὸ τραγούδησαν στὶς κούνιες τὰ Ἑλληνόπουλα καὶ τὸ κελάϊδησαν τἀηδόνια. Κι ἔκλαψαν γέροι καὶ δάκρυσαν λεβέντες.

Κι ἁρματώθηκεν ἡ χώρα. Κ' ἦταν ἡ μέρα κείνη ὄμορφη, σὰν σήμερα. Καὶ ξεχύθηκε ὁ λαὸς στοὺς δρόμους φωνάζοντας ἐκδίκηση. Κ' ἦταν ἕνας ξεσηκωμὸς ὁλάκαιρης τῆς φυλῆς. Ἦταν κάτι σὰν λαϊκὸ παραλήρημα. Ἦταν ἐπανάσταση τοῦ γένους. Κι' ἔτρεξαν ὅλοι στὰ σύνορα. Καὶ πολέμησαν ἡρωϊκά, σὰν πάντα. Μὲ τὴν πίστη βαθειὰ ὅλοι στὴ δικαίωση τοῦ ἀγῶνα τους. Κι' ἀντέταξαν στὴν ὑλικὴ βία τοῦ ἐπιδρομέα, τὴν ἀδάμαστη, τὴν ἀκαταπόνητη ψυχή τους.

Καὶ δὲν ἔλειψε κανένας ἀπ' τὸν Πανελλήνιο αὐτὸν συναγερμό. Καὶ κουβαλοῦσαν στὶς χιονισμένες βουνοκορφὲς τῆς Πίνδου, ἀψηφώντας τὰ χιόνια καὶ τὶς βροχές, γέροι, γριὲς, παιδιὰ καὶ κόρες, ροῦχα, πολεμοφόδια καὶ ψωμιὰ στὰ παιδιά τους, στ' ἀδέλφια τους ποὺ πολεμοῦσαν. Καὶ τὸ θάμα ἔγινε. Μὲ τὴ βοήθεια τῆς Παναγίας, τὰ σιδερόφραχτα δουλικὰ στίφη ποὺ δὲν ἤξεραν οὔτε γιατὶ πολεμοῦν, διώχτηκαν ἀπ' τὰ σύνορά μας. Καὶ εἶδεν ὁ κόσμος καὶ πίστεψε. Καὶ βεβαιώθηκε γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ πὼς ἡ Ἑλλάδα μας εἶνε πραγματικὰ κάτι τὸ ἄφθαρτο καὶ αἰώνιο. Πὼς εἶνε κάτι ποὺ ζεῖ καὶ θὰ ζεῖ ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κόσμος καὶ πολιτισμός. Καὶ θαύμασε τὴ νίκη τῆς ΙΔΕΑΣ.

Κι' ἀπ' τὴν ἀπροσδόκητη νικηφόρα ἀντίσταση τοῦ ἐλεύθερου Ἑλληνικοῦ λαοῦ ταράχτηκαν οἱ ὀχτροὶ κι' ἐνθουσιάστηκαν ἀνυπόκριτα οἱ φίλοι. Κι' ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς γῆς παρακολουθοῦν οἱ φιλελεύθεροι λαοὶ μὲ ἀγωνία καὶ χτυποκάρδι τὸν ἄνισο ἀγῶνα, τὴν τιτάνια ἱερὴ πάλη τοῦ πολιτισμοῦ κατὰ τῆς βαρβαρότητας. Τὸ Ἑλληνικὸ τσαροῦχι γίνεται παγκόσμιο σύμβολο τῆς παλληκαριᾶς καὶ τῆς τόλμης κι' ἡ λέξη τσολιᾶς πιπιλίζεται σὰν καραμέλα ἀπ' τοὺς συμμάχους.

Ὁ παγκόσμιος τύπος ἀφιερώνει καθημερινὰ στὶς στῆλες του, ἄρθρα, σχόλια, πολεμικὲς φωτογραφίες καὶ ἀνταποκρίσεις τῶν πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ πολέμου. Μὲ μεγαλείτερο ἐνθουσιασμὸ γράφουν οἱ Ἀγγλικὲς κ' οἱ Ἀμερικανικὲς ἐφημερίδες. Ὁ Ἀγγλικὸς τύπος ὁλόκληρος συμφωνοῦσε καὶ τόνιζε πὼς ἡ Ἑλληνικὴ ἀντίσταση εἶχε μεγάλη σημασία γιὰ τὴν ἔκβαση τοῦ πολέμου.

Στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ὅλων τῶν συμμαχικῶν κρατῶν, ἐκφράζονται μὲ τὰ κολακευτικώτερα λόγια γιὰ τὸν στρατό μας. Ἀπ' ὅλους αὐτοὺς ἀναφέρω ἐδῶ ἕναν μόνο, ποὺ δὲν ὑπάρχει πιὰ σήμερα. Τὸν ἀρχηγὸ τοῦ Ἀγγλικοῦ κόμματος τῶν φιλελευθέρων καὶ μεγάλο φιλέλληνα, Λόϋδ Τζώρτζ. Σὲ μιὰ συνεδρίαση τῆς Ἀγγλικῆς βουλῆς, τῆς 19 τοῦ Δεκέμβρη τοῦ 1940, ὁ Λόϋδ Τζὼρτζ εἶπε, ἀνάμεσα σὲ ἄλλα καὶ τὰ παρακάτω γιὰ τὸν Ἕλληνα στρατιώτη.

«Ὁ Ἕλληνας εἶνε καλὸς στρατιώτης καὶ πολεμιστὴς πρώτης τάξεως, ὅταν μάλιστα πιστεύει στὸν ἀγῶνα γιὰ τὸν ὁποῖο μάχεται. Πάντοτε πίστευα καὶ πιστεύω καὶ τώρα πὼς τὸ συμφέρο τοῦ πολιτισμοῦ ἐπιβάλλει νὰ ὑπάρχη στὴν Ἀνατ. Μεσόγειο μιὰ ἰσχυρὴ Ἑλλάδα».

Κι' αὐτὴ ἡ Σοβ. Ρωσσία, ἂν καὶ εἶχε λόγους νὰ εἶνε δυσαρεστημένη μὲ τὴν τότε δικτατορικὴ κυβέρνηση τῆς Ἑλλάδας, συγκινεῖται ἀπ' τὸν ἡρωϊσμὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ καὶ προειδοποιεῖ τὴν ἄνανδρη καὶ καιροσκόπο Βουλγαρία πὼς ***ὁποιαδήποτε ἀνάμιξή της ὑπὲρ τοῦ Ἄξονα, θὰ τὴ θεωροῦσε πράξη ἐχθρικὴ γι' αὐτήν.*** Καὶ στὴν ἀπειλὴ αὐτὴ λουφάζουν γιὰ λίγο τὰ τσακάλια τοῦ Αἵμου κοὶ διασπαστὲς τῆς Βαλκανικῆς ἑνότητας.

Καὶ κρατᾶ ὁ πόλεμος ἓξ ὁλόκληρους μῆνες. Καὶ θὰ κρατοῦσεν ἴσως ἀκόμα, ἂν δὲν ἔσπευδε βοηθὸς καὶ σωτῆρας τοῦ ἄτυχου Ντοῦτσε ὁ ὑπαίτιος τοῦ δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, ὁ ἐγκληματίας Φύρερ. Κι' ὁ νικητὴς στρατός μας, τὸν ἕβδομο μῆνα, κάμπτεται μπροστὰ στὴν ἀσύγκριτη ὑπεροχὴ τῶν δυὸ ἀντιπάλων του. Κι' ἔπεσε ἡ Ἑλλάδα προσφέροντας τὸν ἑαυτό της ὁλοκαύτωμα στὸ βωμὸ τῆς λευτεριᾶς. Κι' ἔκανε τὸ κουφάρι της φραγμὸ στὴν ἀκατάσχετη ὁρμὴ τῶν φασιστικῶν καὶ ναζιστικῶν ὁρδῶν. Κι' ἔσωσε μαζὶ μὲ τὴν τιμή της καὶ τοὺς ἄλλους.

Νἆναι ἡ μοῖρα τῆς Ἑλλάδας τέτοια; Νὰ πολεμᾶ καὶ νὰ θυσιάζεται γιὰ τὴν πανανθρώπινη λευτεριὰ καὶ τὸν παγκόσμιο πολιτισμό; Αὐτὸ τουλάχιστον λέγει ἡ ἱστορία της. Πάνω στὰ ΟΧΙ! καὶ στὶς αὐτοθυσίες τῶν ἀρχαίων παιδιῶν της δὲν θραύστηκε ὁ ἰμπεριαλισμὸς τῆς Περσικῆς Μοναρχίας; Πάνω στὰ στήθια τοῦ μεσαιωνικοῦ Ἑλληνισμοῦ δὲν ἔσπαζαν τὰ μοῦτρα τους τ' ἀλλεπάλληλα κύματα τῶν ποικιλώνυμων βαρβαρικῶν φυλῶν ποὺ ἀπειλοῦσαν τὸ Βυζαντινὸ πολιτισμὸ καὶ τοὺς προγόνους τῶν ψευτοπολιτισμένων ἐπιδρομέων τῆς Δύσης; Πάνω στὰ γιαταγάνια καὶ τὰ καριοφύλια τῶν Γραικῶν δὲν κάμφθηκε ὁ Σουλτανικὸς δεσποτισμὸς καὶ δὲν κουρελιάστηκαν τὰ φασιστικὰ σχέδια τῆς ἱερῆς συμμαχίας καὶ οἱ δολοπλοκίες τοῦ πρωτοφασίστα Μέττερνιχ, κάτω ἀπ' τὸν ὁποῖο ἔτρεμαν ὅλοι οἱ ἐλεύ-

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟΣ ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ
ΕΠΙ ΤΗ ΕΠΕΤΕΙΩ ΤΗΣ 28ης ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ ἑορτὴ τῆς Σημαίας εἰς τὰ σχολεῖα. — Πανηγυρικαὶ συγκεντρώσεις καὶ πατριωτικαὶ ἑορταί. — Γενικὸς σημαιοστολισμός. — Ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων εἰς τὸ Ἡρῶον καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν θυμάτων τοῦ χιτλεροφασισμοῦ. — Ἡ δοξολογία. — Ἐθνικοὶ χοροὶ εἰς τὸν Ταρλᾶν. — Παρέλασις καὶ λαμπαδηφορία. — Στιγμαὶ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ.

Σύσσωμος ὁ Λεσβιακὸς Λαὸς κωφεύων εἰς τὰ κελεύσματα τῶν πρακτόρων τοῦ Κρεμλίνου οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ἡμέρας τώρα κατέβαλον προσπαθείας ὅπως ἀποτρέψουν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ νὰ μετάσχῃ εἰς τὸν ἑορτασμὸν τῆς 28ης Ὀκτωβρίου ἐπανηγύρισε μὲ ἀφάνταστον ἐνθουσιασμὸν τὴν ἐπέτειον τῆς ἐξόχως διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἱστορικῆς αὐτῆς ἡμέρας, ἀποτίων φόρον τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς δημιουργοὺς τῆς Ἀλβανικῆς ἐποποιΐας.

Ἀπὸ τῆς Πέμπτης 25ης Ὀκτωβρίου, ἡ Μυτιλήνη παρουσίαζεν ὄψιν πανηγυρικήν. Τὰ δημόσια καὶ ἰδιωτικὰ καταστήματα καθὼς καὶ αἱ οἰκίαι ἔπλεον εἰς τὸ κυανόλευκον. Τὴν 10 π. μ. τῆς Πέμπτης ἐγένετο εἰς τὰ σχολεῖα τῆς πόλεώς μας ἡ καθιερωμένη ἑορτὴ τῆς σημαίας κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καθηγηταὶ καὶ διδάσκαλοι ὡμίλησαν εἰς τοὺς συγκεντρωμένους μαθητὰς καὶ μαθητρίας ἐξάραντες τὴν σημασίαν τῆς ἑορτῆς.

Τὴν 11.30 τῆς Παρασκευῆς ἐγένετο εἰς τὸν «Ὀρφέα» πανηγυρικὴ συγκέντρωσις τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ φίλος καθηγητὴς κ. Π. Σαμάρας δι' ὑπερόχου ὁμιλίας ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ ἑορτασμοῦ. Εἰς τὴν συγκέντρωσιν παρέστησαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ὁ Ἄγγλος ὀργανωτὴς συνταγματάρχης κ. Κρῖπς καὶ πλῆθος κόσμου. Ὁμοία συγκέντρωσις τῶν ἰδιωτικῶν ὑπαλλήλων καὶ νομικῶν προσώπων ἐγένετο τὴν 4ην ἀπογευματινὴν μὲ ὁμιλητὴν τὸν Γεν. Γραμματέα τοῦ Δήμου κ. Μ. Κάβδυραν. Τὸ βράδυ τῆς ἰδίας ἡμέρας ἐδόθη εἰς τὸν «Ὀρφέα» συναυλία ὑπὸ ὁμίλου ἐρασιτεχνῶν αἱ εἰσπράξεις τῆς ὁποίας διετέθησαν ὑπὲρ τῶν τραυματιῶν καὶ ἀναπήρων τοῦ πολέμου 1940—41.

Τὴν 10,30 τοῦ Σαββάτου ἐγένετο εἰς τὸ Ἡρῶον παρουσία τῶν ἀρχῶν, τῶν τραυματιῶν, ἐφέδρων ἀξιωματικῶν, ἀδελφῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ πολλοῦ κόσμου, προσκήνυμα καὶ κατάθεσις στεφάνων ἐκ μέρους τῶν μαθητῶν καὶ μαθητριῶν καὶ τῶν προσκόπων. Τὴν 6ην ἀπογευματινὴν ἐδόθη εἰς τὸν «Ὀρφέα» ὡραία πατριωτικὴ ἑορτὴ ὑπὸ ὁμίλου ἐρασιτεχνῶν.

Η 28η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἀπὸ πολὺ ἐνωρὶς τὴν Κυριακὴν ἄπειρα πλήθη κόσμου εἶχον κατακλήσει τὰ πεζοδρόμια τῆς προκυμαίας καθὼς καὶ τὰ παράθυρα καὶ τοὺς ἐξώστας τῶν διαφόρων καταστημάτων διὰ νὰ παρακολουθήσουν τὴν παρέλασιν. Τὰ Δημόσια καὶ πολλὰ ἰδιωτικὰ καταστήματα εἶχον διακοσμηθεῖ διὰ μυρσινῶν παντοῦ δὲ ἐκυμάτιζε ὑπερήφανα ἡ κυανόλευκος.

Ἀπὸ τοῦ Λιμεναρχείου μέχρι τοῦ Δημαρχιακοῦ καταστήματος καὶ κατὰ μῆκος της προκυμαίας εἶχον στηθεῖ κατὰ διαστήματα ἀψίδες ἀπὸ μυρσίνες εἰς ὁρισμένα δὲ σημεῖα εἶχον τοποθετηθεῖ μεγάφωνα τὰ ὁποῖα καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν μετέδιδον δίσκους μὲ διάφορα πολεμικὰ ἐμβατήρια ἀπὸ τὸν ἑλληνοϊταλικὸν πόλεμον. Τὴν 7ην πρωινὴν τῆς Κυριακῆς ἡ φανφὰρ τοῦ Ὀρφανοτροφείου καθὼς καὶ σαλπιγταὶ τοῦ στρατοῦ περιήρχοντο τὰς κεντρικωτέρας ὁδοὺς τῆς Πόλεως παιανίζοντες διάφορα θριαμβευτικὰ θούρια ἐνῶ οἱ κώδωνες ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν ἐσήμαινον χαρμόσυνα. Τὴν 10ην π.μ. ἐτελέσθη ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ Ναῷ προεξάρχοντος τοῦ Μητροπολίτου Ἰακώβου, ἐπίσημος δοξολογία εἰς ἣν παρέστησαν ἅπασαι αἱ Πολιτικαί, Στρατιωτικαὶ καὶ Ναυτικαὶ ἀρχαί, ὁ Δήμαρχος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, οἱ ἀπόστρατοι καὶ ἔφεδροι ἀξιωματικοί, ἡ Διμενικὴ ἐπιτροπή, οἱ πρόεδροι καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια τῶν ἐπιστημονικῶν συλλόγων, οἱ διευθυνταὶ τῶν τραπεζῶν, ὁ πρόεδρος καὶ τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ ἐπιμελητηρίου, οἱ ἀνάπηροι, οἱ συγγενεῖς τῶν θυμάτων κατοχῆς, οἱ ξένοι ἐπίσημοι, οἱ πρόεδροι καὶ τὰ διοικητικὰ συμβούλια διαφόρων συλλόγων καὶ σωματείων καθὼς καὶ ἄπειρα πλήθη κόσμου. Τὸν πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας ἐξεφώνησεν ὁ Γυμνασιάρχης κ. Δελῆς.

ΕΙΣ ΤΟ ΗΡΩΟΝ

Μετὰ τὴν δοξολογίαν οἱ ἐπίσημοι καὶ τὸ πλῆθος κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Ἡρῶον τῆς Ἐλευθερίας καὶ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκτελέσεως τῶν θυμάτων τῶν Γερμανῶν ὅπου ἐγένετο ἐν μέσῳ συγκινητικωτάτων ἐκδηλώσεων ἐπιμνημόσυνος δέησις καὶ κατάθεσις στεφάνων ἐκ μέρους τῶν ἀρχῶν. Αἱ στιγμαὶ ὑπῆρξαν ἐξόχως ἐπιβλητικαί. Ἡ σκέψις τῶν παρισταμένων, στρέφεται πρὸς τοὺς ἀθανάτους νεκροὺς μας οἱ ὁποῖοι διὰ τῆς θυσίας των ἐκληροδότησαν τὸ μεγαλεῖον τῆς πατρίδος.

Η ΠΑΡΕΛΑΣΙΣ

Μετὰ τὴν δέησιν ἐπηκολούθησεν παρέλασις πρὸ τῶν ἐπισήμων οἱ ὁποῖοι εἶχον σταθεῖ εἰς τὸν πρὸ τοῦ Δημαρχιακοῦ καταστήματος χῶρον. Κατ' αὐτὴν προηγοῦντο οἱ μαθηταὶ καὶ μαθήτριαι τῆς Μέσης καὶ Δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως μετὰ τῶν καθηγητῶν καὶ διδασκάλων των ἀκολουθοῦσαν δὲ τμήματα προκόπων τῆς πόλεως καὶ τῶν διαφόρων χωριῶν. Εὐθὺς κατόπιν ἤρχοντο ἡ μουσικὴ τοῦ Ὀρφανοτροφείου. μοτοσυκλετισταὶ καὶ τμήματα τοῦ ἐθνικοῦ μας στρατοῦ μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν των.

Εἰς τὴν ἐμφάνισιν τῶν στρατιωτικῶν τμημάτων τὸ πλῆθος ξεσποῦσε συνεχῶς εἰς ἐνθουσιώδεις ἐκδηλώσεις καὶ παρατεταμένα χειροκροτήματα.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς παρελάσεως ἐπηκολούθησε δεξίωσις τῶν ἐπισήμων εἰς τὸ Δημαρχεῖον. Ἐπολὺν ὥραν τὸ πλῆθος ἐξηκολούθη παραμένον πρὸ τοῦ Δημαρχείου προβαῖνον εἰς ἐνθουσιώδεις πατριωτικὰς ἐκδηλώσεις.

ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΡΛΑΝ

Τὴν 3ην ἀπογευματινὴν ἐχορεύθησαν ἐν μέσῳ πυκνοῦ πλήθους εἰς τὸν Ταρλὰν διάφοροι ἐθνικοὶ χοροὶ καὶ ἐψάλησαν πατριωτικὰ ἄσματα ἀπὸ νέους καὶ νέες διαφόρων χωριῶν τῆς ὑπαίθρου. Ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν ἐπροξένησαν οἱ «Ἀγιασσωτοποῦλες» διὰ τὴν ὡραίαν ἐμφάνισίν των μὲ τὰς γραφικὰς τοπικάς των ἐνδυμασίας.

Η ΛΑΜΠΑΔΗΦΟΡΙΑ

Τὴν νύκτα ἡ προκυμαία παρουσίαζε ὄψιν φαντασμαγορικήν. Τὰ Δημόσια καταστήματα ἦσαν πλουσίως φωταγωγημένα εἰς δὲ τὸν πρὸ τοῦ ξενοδοχείου «Μεγάλη Βρεττανία» χῶρον εἶχε ἀνηρτηθῆ φωτεινὴ ἐπιγραφὴ μὲ τὴν ἱστορικὴν λέλιν «ΟΧΙ». Τὴν 7ην νυκτερινὴν ἐγένετο λαμπαδηφορία ὑπὸ τμημάτων τῶν προσκόπων καὶ οὕτω ἔληξε ὁ πανηγυρισμὸς τῆς μεγάλης ἐθνικῆς μας ἑπετείου.

ΑΓΓ. ΤΑΜΠΑΛΗΣ

θεροι καὶ σκλαβωμένοι λαοὶ τῆς Εὐρώπης ; Ὅπως πάντα ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἔτσι καὶ τώρα ἔκανε τὸ καθῆκον του.

Μὲ τὸ ἱστορικόν του ΟΧΙ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς καὶ μὲ τὸν τιτάνιο ἀληθινὰ ἀγῶνα του, ἀνάγκασε τὸ Ἰταλικὸ Ἐπιτελεῖο νὰ συγκεντρώσει στὴν Ἀλβανία μεγάλες στρατιωτικὲς δυνάμεις, μὲ τὶς ὁποῖες, ἂν ἔπεφτε γρήγορα ἡ Ἑλλάδα, μποροῦσε νὰ ἐνισχύσει τὰ Ἀφρικανικὰ στρατεύματα τοῦ Γκρατσιάνη. Ἐνεθάρρυνε τὴν Τουρκία, ὥστε, ἀντιδρώντας στὶς πιέσεις τοῦ Φὸν Πάπεν, ὄχι μονάχα νὰ συνεχίσει τὴν οὐδετερότητά της μὰ καὶ νὰ τηρήσει ἀπειλητικὴ στάση ἔναντι τῆς Βουλγαρίας, στὴν περίπτωση ποὺ θὰ κουνιόταν. Ἀνάτρεψε τὰ Ναζιστικὰ σχέδια, καὶ ἐπιβράδυνε ἀναντίρρητα, τόσο τὴν κάθοδο τοῦ Ναζισμοῦ στὸ Αἰγαῖο, ὅσο καὶ τὴν ἐπίθεσή του, ἐνάντια στὰ Σοβιέτ.

Τόνωσε τὸ ἠθικὸ τῶν ἐλεύθερων Γάλλων τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῶν Συμμαχικῶν στρατευμάτων τῆς Ἀφρικῆς, ὅπως φάνηκε ἀργότερα, ἀπ' τὴ μάχη τῆς Αἰγύπτου. Ἔδωσε τέλος, τὴν πρώτη πνοὴ στὸ κίνημα τῆς Ἐθνικῆς Ἀντίστασης ὅλων τῶν σκλαβωμένων λαῶν.

Μὲ τὴν ἡρωϊκή της ἀντίσταση ἡ Ἑλλάδα ἔδειξε στὴν φοβισμένη ἀνθρωπότητα, πὼς οἱ Οὖνοι καὶ φασίστες μποροῦν νὰ εἶχαν ἀμέτρητα μηχανοκίνητα ὅπλα, μὰ δὲν εἶχαν ψυχή.

Καὶ εἶνε ἱστορικὴ ἀλήθεια ἀτράνταχτη. Ὅποιος δὲν ἔχει ψυχὴ στὸν ἀγῶνα χάνει. Καὶ ἔχασεν ἡ ΥΛΗ καὶ μαζί της καὶ ὁ Ἄξονας ποὺ στηρίχτηκε σ' αὐτή. Καὶ νίκησε τὸ ΠΝΕΥΜΑ καὶ μαζί του τὰ Ἑνωμένα Ἔθνη ποὺ πίστεψαν σ' αὐτό. Κι' ἀνάμεσα σ' αὐτά, ἡ πολυπόθητη μικρή μας Ἑλλάδα. Τιμημένη καὶ περήφανη ἀπ' τὴ διπλῆ νίκη της, μὰ κουρασμένη καὶ σακατεμένη, ἀπ' τὰνείπωτα μαρτύρια, τὶς διώξεις καὶ τοὺς κατατρεγμοὺς τῆς τεράχρονης μαύρης σκλαβιᾶς της. Κι' ἐλεύθερη σήμερα κι' ὁλόχαρη γιορτάζει τὸ μυριόστομο ἱστορικὸ ΟΧΙ τοῦ 1940.

Ἕλληνες Ὑπάλληλοι, ἐμεῖς ποὺ πιστεύουμε στὴν Ἑλλάδα κι' ὄχι στὰ κόμματα, ἂς δώσουμε τὸ παράδειγμα πρῶτοι ἐμεῖς καὶ στοὺς ἄλλους πατριῶτες μας κι' ἂς τοὺς πείσουμε πὼς πρέπει—πὼς εἶνε ἀνάγκη ἐθνικὴ—ν' ἀφίσουμε πιὰ κατὰ μέρος τοὺς παλιοὺς φατριασμοὺς καὶ τὸν ἐθνικοκτόνο διχασμὸ καὶ νὰ κυττάξουμε λίγο καὶ τὴν Ἑλλάδα. Στὸ χέρι μας εἶνε, ἑνωμένοι, νὰ δρέψουμε τοὺς καρποὺς τῶν κόπων καὶ θυσιῶν μας. Εἶνε ἀκόμα καιρός.

ΑΠΟ ΤΟ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Ὁ Ραδιοφωνικὸς σταθμὸς Ἀθηνῶν μετέδωσε διάγγελμα τοῦ Βασιλέως ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου, ἀπὸ τὸ ὁποῖον δημοσιεύομεν τὰ ἑξῆς :

»Τὴν ἡμέραν ἐκείνην, λέγει, τὸ ἔθνος εὑρεθὲν πρὸ ἑνὸς βαναύσου ἐχθροῦ, ἐπανεῦρεν ἐν ἑαυτῷ τὴν ἀδάμαστον θέλησιν ἡ ὁποία ἀναδεικνύει πάντοτε τὰς ἠθικὰς ἀξίας.

Εἰς τὰς ἀξίας αὐτὰς ὅλοι ὅσοι ἀγαποῦν τὴν Ἑλλάδα ὀφείλουν νὰ διακρίνουν τὴν ψυχὴν ἑνὸς ὑπερηφάνου λαοῦ.

Ἀπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας αὐτῆς ὀφείλομεν νὰ ἀντλήσωμεν ὅλοι τὴν ἀπόφασιν νὰ ἐργασθῶμεν διὰ τὴν πατρίδα. Τί ποτε δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἀποκαρδιώσει καὶ νὰ μᾶς ἐμποδίσῃ εἰς τὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ὁλοκλήρωσιν τῶν δικαίων μας.

Ἂς δώσωμεν εἰς ὅλον τὸν κόσμον νὰ ἐννοήσει ὅτι ἂν ἡ Ἑλλὰς ἠτύχησε πρὸς στιγμὴν διὰ σφάλματα τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε ἰδικά της ὅλα, δὲν ἔπαυσε ὅμως ποτὲ ἀπὸ τοῦ νὰ ἀποτελεῖ παράγοντα σοβαρὸν, τὸν ὁποῖον οὐδεὶς δύναται νὰ ἀγνοήσει.

Θὰ ἀντιμετωπίσουμε ὅλας τὰς δυσχερείας καὶ τερματίζοντες ἐντὸς ὀλίγου τὴν ἐσωτερικήν μας ἀνωμαλίαν, σύμφωνα μὲ τὴν θέλησιν τοῦ κυριάρχου λαοῦ, θὰ δείξωμεν εἰς ὅλους ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἐκάμφθη μὲν πρὸς στιγμὴν ἀλλὰ δὲν συνετρίβη.

ΤΟΠΙΚΑ

Τὰ παιδικὰ συσσίτια

Ἐπανελήφθη ἡ λειτουργία τῶν παιδικῶν συσσιτίων Μυτιλήνης καὶ Πλωμαρίου τὰ ὁποῖα ἐξακολουθοῦν ἐπιχορηγούμενα εἰς τρόφιμα ὑπὸ τῆς «ΟΥΝΡΡΑ» Παρὰ τοῦ κέντρου κοινωνικῆς προνοίας ἐχορηγήθη εἰς τὰ παιδικὰ συσσίτια Πλωμαρίου ἐνίσχυσις ἐκ δραχμῶν 20.000 καὶ 100 ὀκάδων ἐλαίου.

Ἡ κατάταξις τῶν κατηγοριῶν

Εἰς τὸ ἐνταῦθα κέντρον κοινωνικῆς προνοίας ἐλήφθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργείου ἀποσταλέντα ἀπογραφικὰ δελτία τῶν αἰτούντων νὰ χαρακτηρισθοῦν ὡς ἄποροι καὶ αἱ ὁδηγίαι διὰ τὴν συμπλήρωσιν των. Ἀναμένονται καὶ ἄλλαι ὁδηγίαι ἀναφερόμεναι εἰς τὸν καθορισμὸν τῆς παρασχεθείσης βοηθείας εἰς τὰ ἐλάχιστα τῶν ἀντιμετοπισθησομένων ἀναγκῶν ἑκάστης ἀπόρου οἰκογενείας μετὰ τὴν ἄφιξιν τῶν ὁποίων θὰ καταστῇ δυνατὴ ἡ ἔναρξις τῆς ἐργασίας τῶν ἐπιτροπῶν ἐξακριβώσεως τῆς ἀπορίας.

Ποῖοι δικαιοῦνται ζῶα

Ἐκ τῶν κομισθέντων ἐνταῦθα ζώων δικαιοῦνται. 1) Ὅσοι εἶχον τὸ 1940 ζῶα καὶ ἐπιτάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ, δὲν ἀπεζημιώθησαν καὶ δὲν κέκτηνται σήμερον ἵππον ἢ ἡμίονον. 2) Ὅσοι εἶχον τὸ 1940 ζῶα καὶ ἐπετάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ καὶ νῦν στεροῦνται ἵππου ἢ ἡμιόνου ἔστω καὶ ἂν ἀπεζημιώθησαν. Εἰς τὰς κατηγορίας αὐτὰς ὑπάρχουν πολλαὶ ἑκατοντάδες καὶ τὰ ὑπάρχοντα ζῶα δὲν ἐπαρκοῦν νὰ καλύψουν ὅλας τὰς ἀνάγκας αὐτάς. Μόνον οἱ ἐπιβήτορες ὄνοι καὶ τὰ μεγαλόσωμα ζῶα ἀναπαραγωγῆς θὰ δοθοῦν εἰς ἀνθρώπους οἵτινες εἶναι ειδικοὶ εἰς τὴν ἀναπαραγωγὴν τῶν ζώων καὶ ἀφοῦ ἀποδεχθοῦν τοὺς ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας ἐπιβληθησομένους ὅρους διατροφῆς, καλῆς συντηρήσεως κλπ. Τὰ ζῶα ἀναπαραγωγῆς καὶ οἱ ἐπιβήτορες δὲν χορηγοῦνται ὡς ζῶα ἐργασίας. Ταῦτα εἶναι 25—30.

Διὰ τὴν κατάληψιν κενῶν θέσεων Γραμματέων

Τὸ Ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν προκηρύσσει τακτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς κατάληψιν κενῶν θέσεων γραμματέων Β'. τάξεως ἐν ταῖς Γενικαῖς Διοικήσεσι ταῖς Νομαρχίαις καὶ ἐπαρχίαις. Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀθήναις καὶ Θεσσαλονίκῃ καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα καταστήματα τοῦ Ὑπουργείου καὶ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως τὴν 10ην Δεκεμβρίου ἐ. ἔ. Περισσότεραι πληροφορίαι παρέχονται παρὰ τῆς Γενικῆς Διοικήσεως.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τοῦ κοινοῦ ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Νοεμβρίου ἐ. ἔ. αἱ συναλλαγαὶ τοῦ Ταμείου μας θὰ διενεργῶνται μόνον κατὰ τὰς πρωινὰς ὥρας 8—12 π. μ.

Α. Ε. Ἡνωμ. Ἐργοστάσια
Ι. ΚΑΛΑΜΑΡΗΣ

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΜΑΣ ΚΡΙΣΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 30.— Ὁ Ἀντιβασιλεὺς ἀνέθεσεν, κατὰ δημοσιογραφικὰς τοῦ ἀπογεύματος πληροφορίας, εἰς τὸν κ. Σοφ. Βενιζέλον τὸν σχηματισμὸν κυβερνήσεως, ὅστις καὶ ἤρχισε τὰς σχετικὰς συνομιλίας. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐρωτηθεὶς ἐπεβεβαίωσε τὴν εἴδησιν, προσθέσας ὅτι ἐντὸς τῆς ἡμέρας θὰ κατατοπίση τὸν Ἀντιβασιλέα.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΔΥΤ. ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 30. — Οἱ «Τάϊμς» ἀσχολούμενοι μὲ τὰς ὑφισταμένας διαφορὰς καὶ δυσχερείας πρὸς συνεννόησιν μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Ἀγγλίας — Ἀμερικῆς, γράφουν ὅτι, αἱ δυσκολίαι εἰλικρινοῦς συνεργασίας μεταξὺ Ρωσσίας καὶ Δυτικῶν Δυνάμεων, ὀφείλονται εἰς κρίσιν ἐμπιστοσύνης καὶ ἔλλειψιν ἀμοιβαίας κατανοήσεως, ὥστε νὰ λείψουν αἱ καχυποψίαι.

Πολλοὶ Ρῶσσοι ὑποπτεύονται ὅτι αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις ἐπιχειροῦν νὰ ἐξασθενήσουν τὴν Ρωσσίαν. Ἡ Ρωσσία, λέγουν, ὁσάκις ὑπέστη ἐπίθεσιν καὶ κατεπατήθη, τοῦτο ἔγινε πάντοτε ἐκ Δυσμῶν, διὰ τοῦτο καὶ θέλει νὰ ἔχει ζώνην ἀσφαλείας ἀπὸ τὴν πλευρὰν αὐτήν. Διερωτῶνται οἱ Ρῶσσοι διατὶ τάχα αἱ Δυτικαὶ Δυνάμεις δεικνύουν τόσον ἐνδιαφέρον διὰ τὰ κράτη τὰ κείμενα εἰς τὴν ζώνην ἐπιρροῆς τῆς Ρωσσίας καὶ ζητοῦν δι' αὐτὰ πρότυπον δημοκρατικὴν διακυβέρνησιν, ἐνῶ δὲν δεικνύουν τὸ αὐτὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ κράτη ποὺ κεῖνται εἰς τὴν ζώνην τῆς ἰδικῆς των ἐπιρροῆς, ὅσον ἀφορᾶ τὰ κυβερνητικά των συστήματα.

Ἡ πεῖρα ἀπέδειξεν ὅτι εἶναι ἀβάσιμος τελείως ἡ ὑποψία ὅτι ἡ Ρωσσία θέλει νὰ ἀνατρέψῃ τὸ κοινωνικὸν καὶ οἰκονομικὸν καθεστὼς τῆς Δύσεως ὅσον εἶνε ἀβάσιμος ἡ γνώμη ὅτι ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἀμερικὴ θέλουν νὰ ἀνατρέψουν τὸ καθεστὼς τῆς Ρωσσίας.

Ἡ ἐκ μέρους τῆς Ἀγγλίας καὶ Ἀμερικῆς ἀναγνώρισις τῶν κυβερνήσεων Οὐγγαρίας καὶ Αὐστρίας περιώρισε κάπως τὰς ὑφισταμένας διαφοράς. Σύμφωνα ἐπίσης μὲ τὴν συμφωνίαν τοῦ Πότσνταμ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἀγγλία στέλλουν ἀπὸ τὰς ἰδικάς των ζώνας κατοχῆς ἐν Γερμανίᾳ τὰ ἐξαρτήματα 14 μεγάλων βιομηχανιῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τοῦ Κρούπ, καὶ οὕτω θὰ διαπιστώσουν οἱ Ρῶσσοι ὅτι δὲν ὑπάρχει κακὴ πρόθεσις ἐκ μέρους τῶν Δυτικῶν Δυνάμεων.

Χρειάζεται θάρρος, διορατικότης καὶ ἐπιμονὴ διὰ νὰ ὑπερπηδηθοῦν αἱ δυσχέρειαι καὶ αἱ καχυποψίαι.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ 30.— Σήμερον ὁ σχολιαστὴς τοῦ ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ τῆς Μόσχας Θυσίλωφ, ἐπετέθη κατὰ τοῦ Τούρκου δημοσιογράφου Γιαλτσίν, ὅστις εἰς ἄρθρον του προτείνει ὅπως ἡ Ἀμερικὴ ἐπωφεληθεῖ τῆς δυνάμεως της ἐκ τῆς ἀτομικῆς βόμβας, καὶ τὴν χρησιμοποιήσει εἰς τὴν ἐξωτερικήν της πολιτικήν. Αἱ διπλωματικαὶ διαπραγματεύσεις, λέγει ὁ Γιαλτσίν, εἶνε ἀπώλεια χρόνου. Καὶ συνιστᾶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν νὰ ἐπιδώσει τελεσίγραφα εἰς τὰς Βουλγαρίαν, Ρουμανίαν καὶ Σερβίαν, ἐρειδομένη ἐπὶ τῆς δυνάμεως τῆς ἀτομικῆς βόμβας. Ἂν ἐπὶ τοιαύτης βάσεως, εἶπεν ὁ Οὐσίπωφ, θέλατε νὰ ἐπιτύχεται τὴν εἰρήνην, προφανῶς δὲν θὰ εἶνε σταθερά. Τὰ Σοβιὲτ ἐπιζητοῦν τὴν διεθνῆ συνεργασίαν, διότι αὐτὴν θεωροῦν ὡς σταθερὸν θεμέλιον διὰ τὴν εἰρήνην, καὶ συνεργασία θὰ γίνῃ δυνατὴ ὅταν ὅλοι μένουν πιστοὶ εἰς τὰς ἀποφάσεις ποὺ ἔλαβον καὶ τὰς ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνέλαβον.

Ὁ κ. Μλὺ θὰ προβῇ πιθανῶς σήμερον εἰς δηλώσεις ἐπὶ τοῦ ἐπικειμένου ταξειδίου του, πρὸς συνάντησιν τοῦ κ. Τρουμαν. Ὡς πιθανὰ θέματα τῶν συνομιλιῶν των, φέρονται ἡ ἀτομικὴ βόμβα, τὸ Παλαιστινιακὸν καὶ ἄλλα διεθνῆ προβλήματα. Πιθανῶς εἰς τὰς συνομιλίας των θὰ μετάσχῃ καὶ ὁ πρωθ. τοῦ Καναδᾶ. Ἐν Ἀμερικῇ χαιρετίζεται εὐμενέστατα ἡ μελετωμένη συνάντησις Ἄτλυ καὶ Τρουμαν.

ΕΑΜΟΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΙΚΟΙ ΑΘΛΟΙ

Ἐλάβομεν ἐκ Πολυχνίτου τὸ ἀκόλουθον τηλ)μα:

«Συνεπεία μεγαλειώδους καὶ παλαϊκοῦ συναγερμοῦ πρωΐαν χθὲς, πρὸς ἑορτασμὸν Ἐθνικῆς Ἐπετείου, ἀναρχοκομμουνισταὶ ἐσκεμμένως καὶ βάσει προγραμματικοῦ σχεδίου συσσωματωθέντες χθὲς ἀπόγευμα ἐπετέθησαν ἀναιτίως κατὰ διερχομένης ὁμάδος νομιμοφρόνων πολιτῶν διὰ λίθων, μαχαιριῶν, σιδηρῶν ὀργάνων καὶ ἐπιθετικῶν χειροβομβίδων, τραυματίσαντες εἴκοσι ἕνα πολίτας. Ὄργανα Ἐθνοφυλακῆς καὶ Χωροφυλακῆς ἐπεμβάντα πρὸς καταστολὴν κινήματος ὑπέστησαν καὶ αὐτὰ ἐπίθεσιν ἀναρχοκομμουνιστῶν τραυματισθέντων ἀρχηγοῦ Ἐθνοφυλακῆς ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου ἀπὸ ἐγγυτάτης ἀποστάσεως.

Προτεραίαν ἑορτασμοῦ ἐλιθοβολήθη ἀστυνομικὸς σταθμὸς συλληφθέντων ὑπαιτίων κομμουνιστῶν.

Ἀναρχοκομμουνισταὶ ἀπέσχον ἑορτασμοῦ καὶ ἐπιδεικτικῶς κατὰ παρέλασιν ἐχλεύαζον διερχομένας σημαίας καὶ παρελαύνοντα τμήματα Ἐθνοφυλακῆς, προσκόπων καὶ μαθητῶν.

Μετακληθέντα ἀναρχικὰ στοιχεῖα περιχώρων καὶ Ἀγιάσσου ἀπὸ κοινοῦ μὲ ὁμοϊδεάτας Πολυχνίτου προτεραίαν ἑορτασμοῦ ἐκυκλοφόρουν ἀνησυχαστικὰς φήμας περὶ μελετηθείσης ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ ἑορτασμοῦ.

Ἐξ ὀνόματος ὁλοκλήρου πληθυσμοῦ Πολυχνίτου διαμαρτυρόμεθα ἀποθράσυνσιν ἀναρχοκομμουνιστῶν καὶ παρακαλοῦμεν ὅπως προκαλέσητε ἐνδεικνυόμενα μέτρα.

Σκληρὸς

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΣΙΑΣ ΕΛΑΙΟΚΑΡΠΟΥ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 4 Νοεμβρίου 1945 ὥραν 10—12 π.μ. ἐκτίθεται ἐν τῇ Ἀγορᾷ Λουτρῶν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἢ κατ' ἀποκοπὴν παραχώρησις τοῦ ἐλαιοκάρπου τῶν ἐλαιοκτημάτων τοῦ ἀποβιώσαντος Βασιλείου Γρημάνη, τῶν κειμένων εἰς θέσεις «Παληόλουτρος», «Καρακούση» καὶ «Χίρεμέλι» τῆς περιφερείας Λουτρῶν.

Ἡ πλειοδοσία ἐνεργεῖται ἐπιμελεία τῶν ἐπικαρπωτριῶν τῶν ἄνω κτημάτων κ. κ. Χροστίνης Βότση καὶ Μαρίας Τριβέλα.

Πληροφορίας περὶ τῶν ὅρων τῆς πλειοδοσίας δύνανται νὰ λάβουν οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀπὸ τὸν κήρυκα Λουτρῶν εἴτε παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων διοικούχων.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ γνωστὸς καὶ παλαιὸς ἰδιωτικὸς ταχυδρόμος ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΜΑΚΡΑΓΓΕΛΙΔΗΣ ἀφιχθεὶς, ἀναχωρεῖ καὶ πάλιν δι' Ἀθήνας ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος δεχόμενος πάσης φύσεως παραγγελίας. Ταχύτης ἀσφάλεια. Ἀποτανθῆτε εἰς τὸ καφενεῖον Θεοδ. Γρηγορίου (Γρούμπα) προκυμαία.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΙΣ ΠΛΕΙΟΔΟΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἐνώπιον τοῦ Ἐκκλησ. Συμβουλίου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἀκλειδιοῦ τὴν προσεχῆ